

שרונה נתן, בתו היחידה של אייבי, התגרשה מבעלה. איש הטלוויזיה הישראלית, וחיה באי הקאריבי. שם פגשה אותה ענת סרגוסטי, המתארת את ההווי באי

מאמינים. בתוך זמן קצר ישבנו ארבעתנו על מירפסת הקומה השנייה. פורטיארי פרינס היתה פרוסה לפנינו כמו על כף יד, עם המיפרץ והים. המשרתים, אחרי שגמרו להעלות את חפצינו לחדר, התחילו לרוץ במדרגות, הלוח ושוב, כשהם נושאים מגשים מלאים כל-טוב. זה היה המיפגש הראשון עם האיטי, ארץ של אבסורדים.

נשיא

★ לכל החיים

האיטי היתה הרפובליקה הראי שונה מבין ארצות מרכז אמריקה. היא היתה קולוניה צרפתית עד שבינואר 1804 קיבלה, אחרי מאבק, את עצמאותה. שיטחה 27,750 קילומטר מרובע (לעומת שטח מדינת ישראל

קולוניאלי של תחילת המאה. הבית היה צבוע כולו לבן ובהק כשמש של צהריים. שתי מירפסות עמודים רחבות הקיפו את הבית בקומה הראשונה והשנייה.

יצאנו מן המכונית וניגשנו כאופן טיבעי לתא המיטען, כדי לקחת את המיזוורות שלנו, כשחנו עצר אותנו ואמר: "תעזבו את זה, יש מי שיקח את החבילות למעלה."

הבת של אייבי

בדהאיטי

הציפצופים של המכונית הזעיקו החוצה את שלושת המשרתים של הבית, והללו הזדרזו ולקחו את כל החבילות למעלה. עלינו אחריהם כלא

ביקשנו ממירה אברהם, סוכנת נסיעות בניירורק, שתסדר לנו שני כרטיסים להאיטי. מירה כמעט התעלפה: "אתם השתגעו? שלא תעזו לנסוע להאיטי, יש שם איידס! תעזבו את זה. אני אסדר לכם נסיעה ב-299 דולר לפרו, כולל טיסה הלוח ושוב ושבו במלון חמישה כוכבים, רק לא האיטי. אבל אנחנו התעקשנו על האיטי, רצינו לבקר את שרונה נתן, שהיא חברה טובה שלנו והיא גם בתו של אייבי נתן, והיא גרה בהאיטי כבר חמש שנים.

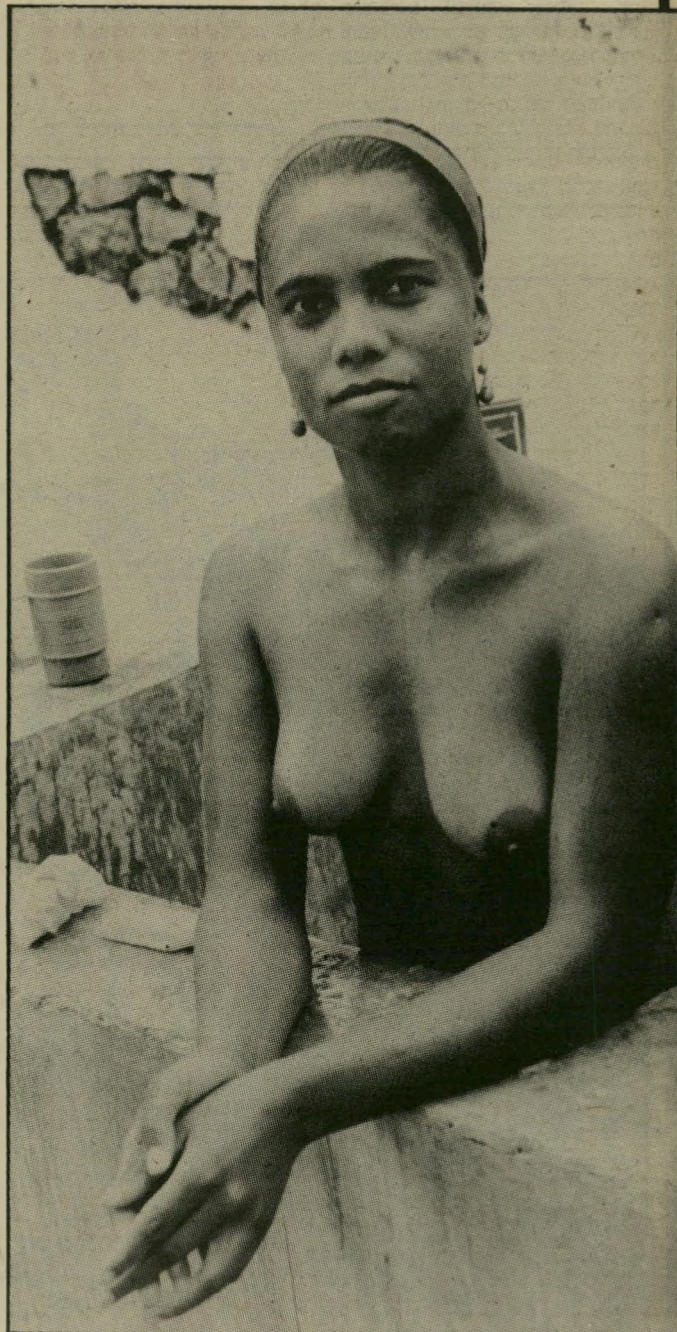
בניירורק ירד שלג כבד. המטוס רץ על פני המסלול, שהיה מכוסה לגמרי במעטה לבן, והמריא.

האיטי נמצאת על אי ביסהקאריבי הנקרא איספניה. האיטי מהווה שליש מן האי ובחלק הנותר שלו שוכנת הרפובליקה הרומניקנית. האי מהווה אחד הקורקורים במשולש ברמודה המפורסם, וקשה שלא לחשוב, במשך כל שלוש שעות הטיסה על כל המטוסים והאנויות שנעלמו באופן מיסטורי באזור הזה של כדור-הארץ ושמעולם לא נמצאו. והמחשבות האלה רודפות את המחשבות על מיסטר האמים של מישפחת דובלייה בהאיטי. כשנחתנו בפורט-אורינס הבירה, חיכו לנו שמש נהדרת ושמיים כחולים. שרונה ומנו עמדו בחוף עם המכונית. קשה היה להאמין שרק לפני שלוש שעות עזבו מקום, שבו היה שלג עד הבריכים ופיתאום נפלנו לחגיגה של שמש ושמיים בהירים.

אחרי נסיעה מטורפת של חצי שעה ברחובות הצרים של פורט-אורינס הגענו "הביתה". מכונית הספורט של מנו חלפה בסערה על פני שעריהעץ, תוך כדי ציפצוף מחריש ונעצרה לפני הבית.

אנחנו, המומים עדיין מן הטיסה, פתחנו זוג עיניים גדולות, שיפשפנו אותן שוב ושוב. לא מאמינים, ושאלנו את שרונה בלחש: "זה הבית שלכם?" שרונה חיכה והינהנה בראש.

הרגשנו כאילו אנחנו נכנסים לתוך סרט. גרסימדרגות כפול הוביל אל בית בגובה שלוש קומות. בסיגנון

המשרתת אנטואנט היא ותיקה בביתה של שרונה ועובדת אצלה כבר שלוש שנים. כשעברה שרונה לגור בבית הגדול, הביאה איתה אנטואנט את אחותה הקטנה, אניטה, לעזרה.

הנכדה עמליה (5), בתם של שרונה נתן ואיזיק אלבלק, עם הסבתא שלה, רוזי, שהיא אמה של שרונה. עמליה באה להאיטי בגיל שיבעה חודשים בלבד. היא מדברת צרפתית, קריאול ואנגלית.